

Nr 242

Av herrar **Ohlin** och **Hedlund**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för friluftslivets främjande.

(Lika lydande med motion nr 194 i Första kammaren)

Anslaget till fonden för friluftslivets främjande föreslås i årets statsverksproposition höjt med 400 000 kr. till sammanlagt 3 milj. kr. I en skrivelse till Kungl. Maj:t har statens friluftsnämnd hemställt om en höjning till sammanlagt 6,5 milj. kr., dvs. 3,5 milj. kr. utöver vad departementschefen föreslagit.

Statens friluftsnämnd har hitintills förfogat över blygsamma anslag. Redan 1963 överlämnade nämnden en promemoria till 1962 års fritidsutredning, vari man redogjorde för medelsbehovet under de närmaste budgetåren. 1962 års fritidsutredning överlämnade promemorian till Kungl. Maj:t och föreslog en provisorisk höjning av anslagen till fonden för friluftslivets främjande i avvaktan på utredningens slutbetänkande. Man räknade vid detta tillfälle med ett medelsbehov av 5 milj. kr. per år, och utredningen fann detta belopp skäligt. 34 remissinstanser tillstyrkte.

Departementschefen hävdar i sitt yttrande till årets statsverksproposition (bil. 12, s. 176) att han är medveten om de från olika håll ökade kraven på ekonomiska insatser från statens sida, när det gäller friluftsområden och friluftsanläggningar. Enligt vår mening har det kraftigt stegrade behovet av fritidsanläggningar av skilda slag inte kunnat tillgodoses på önskvärt sätt med det stöd, som hittills lämnats. Det finns en uppenbar risk att planeringen inom detta viktiga område kommer att släpa efter.

Knapphet på bidragsmedel torde ha framtvingat en omotiverad begränsning av medelstildelningen per fritidsanläggning. Fritidsutredningen har bl. a. funnit att landsortskommuner med goda betingelser för fritidsanläggningar, speciellt vad gäller semesterbyar och campinganläggningar, saknat erforderliga medel till önskvärda investeringar. En väsentlig ökning av statens bidragsandel rekommenderas därför. Fritidsutredningen har ansett att flera av delposterna i fritidsnämndens äskanden borde upptagits till betydligt högre belopp.

En ytterligare motivering för ökad bidragsandel från statens sida utgör det förhållandet, att fritidsanläggningarna inom en kommun oftast utnyttjas i större utsträckning av innevånare i intilliggande tätortskommuner och av personer från skilda delar av vårt land än av kommunens egna innevånare. Enbart ur

den synpunkten tycks det oss vara motiverat med en rimligare fördelning av kostnaderna för planering och uppförande av fritidsanläggningar.

Departementschefen motiverar sin begränsning av anslagshöjningen till fonden för friluftslivets främjande med att 1962 års fritidsutrednings förslag till ett nytt statligt organ för fritidsplanering bör avvaktas. Denna utredning har emellertid inte ansett det pågående utredningsarbetet behöva utesluta, att statens friluftsnämnd tilldelas högre anslag, och har i samband med 1964 års statsverksproposition till departementschefen föreslagit att fonden tilldelas 5 milj. kr. per år som ett provisoriskt anslag.

Fjölårets riksdagsbeslut innebar en prutning av detta förslag med 1,5 milj. kr. Med hänvisning till 1962 års fritidsutrednings förslag, och med fjölårets riksdagsbeslut som bakgrund, anser vi, att 1962 års fritidsutrednings förslag om ett årligt anslag av 5 milj. kr. till fonden för friluftslivets främjande vara ett minimikrav.

Det ökade behovet av möjligheter till friluftsliv förutsätter även en förståelse för naturvård. Vi har i en annan motion tagit upp frågan om naturvårdsupplysning.

Under hänvisning till ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionens tionde huvudtitel, punkt J 5, måtte till Avsättning till fonden för friluftslivets främjande, för budgetåret 1965/66 anvisa ett anslag på 5 milj. kr., att disponeras i enlighet med vad statens friluftsnämnd förordat.

Stockholm den 26 januari 1965

Bertil Ohlin

Gunnar Hedlund
